

Petr “Pávek” Pavel znovu ukázal, že jeho prezidentování je pro naši zemi nebezpečné

tadesco.org/petr-pavek-pavel-znovu-ukazal-ze-jeho-prezidentovani-je-pro-nasi-zemi-nebezpecne

29. května 2024

datum: 29. 5. 2024

autor: roman

čas na přečtení: 4 min.

Prostřednictvím velvyslance ČR v Německu pozdravoval prezident Pavel sudetské Němce na jejich každoročním srazu v Augsburgu slovy, že „je potěšen směrem a dynamikou, se kterou se naše vzájemné vztahy vyvíjejí“. Co tím „směrem“ a „dynamikou“ měl český prezident na mysli? Mají se v očích Petra Pavla vyvíjet vztahy jinak, než jak byly vyjednány a uspořádány v Česko-německé deklaraci z roku 1997 a s jejímž textem byly obě signatářské země spokojeny? Máme dokonce očekávat, že Pavel chce Deklaraci nějak poopravovat, protože se mu zdá vůči sudetským Němcům „nespravedlivá“? A co si představit nad vyjádřenou radostí z „dynamiky vývoje“? Kam budeme pod taktovkou Pavla ochotni ve vztahu k sudetským Němcům ještě zajít?

Převyprávíme si dějiny, ostatně jak se to už „úspěšně“ děje?

Zapomeneme Sudeťákům vše, co se stalo? Tohle budou ony „dynamika“ a „směr“? Nejde mi o ožívování historických křivd, ale nesmíme tak lehkovážně připustit zrazování minulosti této země a osudů jejích lidí. A už vůbec bychom to neměli tolerovat prezidentu naší země.

Dalším „pozoruhodným“ výrokem Petra Pavla je jeho tvrzení, že volební právo by měli získat již šestnáctiletí, neboť „mají přehled o situaci v Česku často větší než jejich rodiče“ (jeho poznámku, že „někteří dospělí by volební právo mít neměli“ raději nechám bez poznámky, přestože je to z úst hlavy země výrok skandální). Myslí tohle Petr Pavel skutečně vážně?

Co opravdu ví o světě ta „poučenější“ generace“? Co, slovy prezidenta, má znamenat „přehled o situaci v Česku“? Mají mladí lidé (chce se mi dokonce napsat ještě děti) v tomto věku nějakou zkušenost se sociálním či zdravotním systémem? Už platili daně a vnímají, jak s jejich penězi nakládá vláda? Už měli povinnost postarat se o své děti nebo prarodiče? Co je pro Pavla kritériem „přehledu o situaci“? Schopnost být denně pět šest hodin na mobilu nebo počítači, což je informace, kterou jsme se také o dnešních mladých lidech dozvěděli z médií před pár dny? Nic z toho nejsou kvalifikace, které by nás měly opravňovat ke snížení věkové hranice pro výkon volebního práva na šestnáctileté.

Jedinou motivací Petra Pavla – a také politiků typu Nerudová, Pekarová Adamová nebo Fiala – je opakovaně prokázáný fakt, že jejich politický „druh“ pravidelně ve fiktivních volbách (jejichž organizace mezi středoškoláky je před každými volbami podivným folklórem) mezi lidmi pod osmnáct let vítězí a představují tak pro ně další množinu možných voličů (když už ti dospělí je moc volit nechtějí). Měli by si však uvědomit, že u většiny šestnáctiletých nevíteží proto, že by jim tak politicky imponovali, ale proto, že většina šestnáctiletých to vše stále ještě bere jako hru, jako další nezávazné pokračování virtuální reality na obrazovkách svých mobilů nebo počítačů, aniž by byli povinni nést následky své volby. Po schválení korespondenční volby by bylo přiznání volebního práva šestnáctiletým dalším cíleným pokusem ovlivnit volební výsledky.

Petr Pavel vystoupil na jakési konferenci o budoucnosti České republiky. Znovu se rozhořčil nad „nepochopitelným váháním kolem přijetí evropské měny“, potěšil účastníky tvrzením, že „za velkou část našeho úspěchu vděčíme vstupu do NATO a EU“, obhajoval existenci „digitální dálnice pro moderní ekonomiku“, vyzval „k dodržování klimatických závazků“, podivil se pomalosti „proměny naší ekonomiky v ekonomiku vzdělanostní a ekonomiku s vysokou přidanou hodnotou“ a

vyzval „k posunu od převládající výuky encyklopedických znalostí k výuce kreativního a kritického myšlení“. Text Pavlova vystoupení byl plný frází, obecných zvolání, nekonkrétních proklamací a módních sloganů. Takový ten „eurosoudružský“ či „perestrojkový“ projev typu „doženeme a předeženeme“. Jako byste si ze záznamu pustili Štrougala na některém ze sjezdů KSČ. Tehdy to byly „boj o zrno a více oceli a cementu“, dnes to jsou digitalizace a mantra Průmyslu 2.0. Kulisy různé, podstata stejná.

Snad by se nad slovy Petra Pavla (a Fialy, Rakušana, Jurečky, Bartoše, Pekarové Adamové a jejich „boys and girls“) dalo mávnout rukou, kdyby tak výstižně necharakterizovaly aktuální stav české politiky – opájení se strategiemi a vizemi prezentovanými popuzujícím politickým pozérstvím.

Jen ta vážně míněná starost o naši zem tam chybí.

Autor: Ivo Strejček, [Zdroj]

sponzorováno